

ikke har været højere end Fængsel paa Vand og Brød; det er den samme Klasse, der omtales i Loven af 1894, men det foreslaas nu, at de allerede efter 5 Aars Forløb skal kunne opnaa Æresoprejsning uden Betaling og uden kgl. Bevilling. De 5 Aar regnes fra den Dag, da Dommen er udsonet eller eftergivet, medens de 10 Aar i Loven af 1894 regnes fra Domsafsigelsen. Det nye i Lovforslaget er det, der omhandles i § 2, som bestemmer, at „er Straffen højere end i § 1 ommeldt, men dog ikke over Strafarbejde i 2 Aar og ikke idømt for nogen af de i almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866 Kapitel 16 omhandlede Forbrydelser“ — det er Sædelighedsforbrydelser, der dér er Tale om — „opnaar Domfældte Æresoprejsning med samme Virkning og fra samme Tidspunkt som efter § 1, naar der er hengaaet mindst 10 Aar efter Straffens Udstaaelse eller Eftergivelse ved Benaadning, og han ved Attester fra paalidelige Personer, der har haft Lejlighed til nøje at iagttage hans Færd, godtgør at have ført en ulastelig Vandel i de sidste 10 Aar“.

Det er altsaa det nye, det er en Udvidelse af den bestaaende Lovgivning paa dette Omraade. Og saa hedder det i § 3: „Efter overfor Stedets Politimester — i København Politidirektøren — at have godtgjort, at de i §§ 1 og 2 nævnte Betingelser er til Stede, er vedkommende berettiget til hos Politimesteren (Politidirektøren) uden Betaling at forlange udstedt en skriftlig Erklæring om den efter nærværende Lov opnaaede Æresoprejsning. Formen for Erklæringen fastsættes af Justitsministeriet.“

§ 4 gaar kun ud paa, at denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1924, og samtidig ophæves Lov om Æresoprejsning uden Bevilling af 13. April 1894. Lovforslaget her er altsaa nærmest at betragte som en Revision af Loven af 1894. Maa jeg dertil sige, at jeg billiger ganske det Lovforslag, som er fremsat her. Det er klart, at naar Justitsministeren har udarbejdet dette Lovforslag, har han ogsaa haft Øje for, at der allerede i den Betænkning, der blev afgivet den 12. April af Straffelovskommissionen om en ny borgerlig Straffelov, findes nye Regler for at opnaa Æresoprejsning. Men naar den højtærede Minister nu har foretrukket at bygge paa den hidtil gældende Lovgivning og udvide den i Stedet for at foreslaa de nye Regler, som foreslaas her af Straffelovskommissionen, saa er jeg ganske enig med den højtærede Minister deri. Jeg finder, at det i

hvert Fald for Tiden vil være ganske rigtigt at gaa den Vej, som her er foreslaaet, og bygge videre paa den hidtil bestaaende Lovgivning. For øvrigt finder jeg ogsaa, at for de to Klasser af Forbrydere, om jeg saa maa sige, opnaas der alligevel en lettere og mere diskret Ordning af Forholdet end efter de Regler, som opstilles af Straffelovskommissionen, og da det jo, som jeg hørte af den højtærede Minister under Forelæggelsen, er af Betydning at faa Lovforslaget hurtigt igennem baade af Hensyn til dem, der venter paa at faa Æresoprejsning, og som kan komme ind under de her foreslaaede nye Bestemmelser, og for at lette Arbejdet i Administrationen, vil det ogsaa efter min Mening være lettest, at vi holder os til de Principper, vi hidtil har fulgt, fremfor at skulle til at drøfte helt nye. Naar vi til sin Tid kommer til at behandle Forslaget om en ny borgerlig Straffelov, kan vi jo tage de Bestemmelser op, som foreslaas dér af Straffelovskommissionen, men i Øjeblikket finder jeg det fornøftigt at gennemføre det her foreliggende Lovforslag, og jeg vil paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og hurtige Behandling.

Steineke: Uden at have fuld Klarhed over alle de Tilfælde, hvor Æresoprejsning efter de forskellige Love har særlig Betydning, ved vi jo alle sammen, at det som oftest er de mindre bemidlede, der faar Brug for den juridiske Æresoprejsning, og i den mindre lune Vind, der for Tiden blæser fra den nuværende Regerings Side, hvor det drejer sig om Lovforslag til Gavn for mindre bemidlede, opstaar der uvilkaarligt for en det Spørgsmaal, om der skulde ligge noget under, som man siger, ved Fremsættelsen af et Lovforslag, som paa Forhaand set er saa tiltalende. Nu hører jeg til dem, der altid helst vil tillægge ogsaa mine Modstandere de bedst mulige Motiver og Egenskaber — altsaa undtagen Klogskab —, men jeg maatte dog stille mig selv det Spørgsmaal, om ikke disse mildere Regler her skulde staa i Forbindelse med det Faktum, at der i de senere Aar er blevet flere og flere opadtil i Samfundet, der kunde have Brug ogsaa for den juridiske Æresoprejsning. Imidlertid maatte jeg hurtigt opgive at tillægge den højtærede Justitsminister dette Motiv, da der jo selv efter hans Forslag kræves ulastelig Vandel i mindst 5 Aar for at faa Æresoprejsning. Jeg maatte da som det derefter nærmest liggende Motiv for Lovforslaget se Rege-